

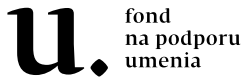
TOP PÄT 2015

slovenská
literárna
scéna 2015
v odbornej
reflexii

f . a . c . e

2019

Publikáciu z verejných zdrojov podporil Fond na podporu umenia
Supported using public funding by Slovak Arts Council

TOP 5 (slovenská literárna scéna 2015 v odbornej reflexii)

Recenzovali: prof. PhDr. Peter Káša, PhD.
Mgr. Marek, Mitka, PhD.

Zostavili: prof. PhDr. Marta Součková, PhD. (próza)
doc. Mgr. et Mgr. Ján Gavura, PhD. (poézia a výtvarné umenie)

Autori: © Karol Csiba, Ján Gavura, Ivana Hostová, Milan Kendra, Mária Klapáková, Pavol Markovič, Jana Migašová, Marta Součková, Lenka Šafranová, Jaroslav Šrank a Peter Trizna 2019

Zodpovedný redaktor: doc. Mgr. et Mgr. Ján Gavura, PhD.

Návrh obálky a zalomenie: © Mgr. art. Mária Čorejová 2019

Vydalo © FACE – Fórum alternatívnej kultúry a vzdelávania, Fintice 2019
V spolupráci s Filozofickou fakultou Prešovskej univerzity v Prešove

Vytlačila Vienala, s. r. o., Textilná 4, 040 12 Košice

Prvé vydanie

Fintice 2019

Počet strán 158

ISBN: 978-80-89763-40-5

Jednotlivé príspevky sú súčasťou riešenia grantových úloh:

VEGA (1/0737/18) Kritika kritiky. Koncepty literárnej kritiky po roku 2000

VEGA (1/0523/18) Lexikón slovenskej literatúry a kultúry 1989 – 2015 (autori, diela, procesy a intermediálne presahy)

f . a . c . e

Obsah

<i>Marta Součková</i> – úvod	7
<i>Jaroslav Šrank</i> – Milan Adamčiak: ARCHÍV II (KOPO) – KONKRÉTNĀ POÉZIA 1964 – 1972	10
<i>Ivana Hostová</i> – Michal Habaj: CAPUT MORTUUM	32
<i>Lenka Šafranová</i> – Juraj Kuniak: ZA MESTOM	40
<i>Peter Trizna</i> – Ľuboš Bendzák: POHREB ANDULKY A INÉ UDALOSTI DŇA	48
<i>Ján Gavura</i> – Ján Buzássy: NA MIESTE	64
<i>Pavol Markovič</i> – Peter Macsoszky: TANTALÓPOLIS	80
<i>Karol Csiba</i> – Irena Brežná: NEVĎAČNÁ CUDZINKA	90
<i>Milan Kendra</i> – Dušan Dušek: PONOŽKY PRED ODLETOM	98
<i>Mária Klapáková</i> – Jana Beňová: HONEYMOON	114
<i>Marta Součková</i> – Balla: VEĽKÁ LÁSKA	126
<i>Jana Migašová</i> – Radek Brousil & Ján Zelinka: CENA OSKÁRA ČEPANA 2015	138
Informácie o autoroch	148

TOP5 za nás, pre vás

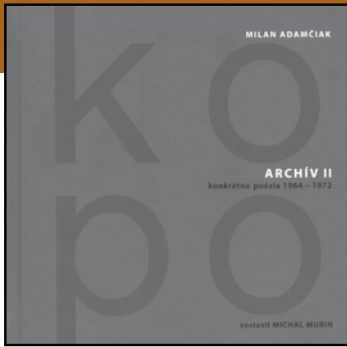
Adamčiak, Buzássy, Habaj, Bendzák, Kuniak, Brežná, Dušek, Balla, Macsovszky, Beňová a k nim Šrank, Gavura, Hostová, Trizna, Šafranová, Csiba, Kendra, Součková, Markovič, Klapáková – spolu dvadsať autorov: päť poetov, päť prozaikov, desať literárnych vedcov. A ako bonus Cena Oskára Čepana, Brousil a Zelenka v Migašovej hodnotení, dvaja výtvarníci namiesto doterajších piatich, prezentovaných piatimi umenovedcami. Málo alebo veľa? Dostatočne reprezentatívny výber? Koho? Spisovateľov či bádateľov? Kto rozhoduje o ich selekcii? Záleží na tom, o kom píšeme a kto píše?

Možno sa dnes opäť raz ocitáme v pozícii Dona Quijota a bojujeme s veternými mlynmi; možno máme, tak ako Ballov Andrič, každý svojho Panzu; možno nestihneme zachytiť, ako Dušek, „*ponožky pred odletom*“; možno sme tiež doma, odkazujúc na Brežnej román, „*nevďačnými cudzincami/cudzinkami*“; možno chceme, podobne ako Macsovszkého fotograf, objavovať otázky, nie odpovede; možno ako Buzássyho hruška potrebujeme dozrieť predtým, než padneme na zem; možno len pôjdeme vytrvalo za svojím ako stále nedocenený, prehliadaný Adamčiak.

Záleží potom na tom, kto (a či vôbec) *TOP 5*, číta, či už po šiesty raz bude čítať? Isteže záleží. Na tom, ako sa píše. Prečo sa tvorí. Žiadna báseň, poviedka, nijaký román ani (meta)text z nás nespraví lepších ľudí, písanie, umeleckých aj odborných textov, a následne ich čítanie, však vedie k objavovaniu dobrého i zlého – v umení, no tiež v sebe. Diferencujeme diela, nevzdávame sa hodnôt, ani v terminologickom chaose či hypertrofii pojmov. Nie je to vôbec málo, naopak, to je maximum – poznať sa, poznať iných, poznať umenie, poznať svet, ako sa len spoznať dá, a ak sa nedá, aspoň sa o „vedenie“ usilovať. A potom presahovať – seba/sa, v literatúre, aj v živote.

Preto *TOPka* a v nej dvadsaťtri autorov.

Marta Součková

Milan Adamčiak (1946 – 2017)

ARCHÍV II (KOPO) – KONKRÉTNÁ POÉZIA 1964 – 1972

Výber z autorovej konkrétnej poézie,
2015 – 2016.

Košice: DIVE BUKI, 326 s.

Zostavil Michal Murin.

Súčasného čitateľa slovenskej literatúry už hádam nie je potrebné od základu informovať o tom, kto bol Milan Adamčiak. Za posledné roky prestalo byť jeho pôsobenie v slovenskej kultúre známe len úzkemu okruhu priaznivcov a snáď aj pre literárnu sféru prestal byť iba kurióznym hlasom z periferie. Na úvod teda vari postačí rámcová informácia o doterajšej literárnovednej reflexii jeho umeleckého diela.

Oproti muzikologickej a umenovednej bibliografii je totiž náš zoznam podstatne skromnejší, hoci prvá verejná prezentácia Adamčiakovej experimentálnej poézie sa uskutočnila na stránkach 10. čísla 14. ročníka časopisu *Mladá tvorba* v roku 1969. Na dvadsať rokov to však zároveň bolo v kontexte oficiálnych slovenských literárnych inštitúcií všetko. Po roku 1989 sa opakovane v literárnych časopisoch objavovali rozhovory s M. Adamčiakom sprevádzané ukážkami z jeho diela. Ostávalo teda len pri publicistickej a autobiografickej reflexii, osobných vyznaniach, odborný komentár bol delegovaný na inú disciplínu.¹ Napriek všetkej snahe sa tak namiesto prieniku rôznych médií evokovalo nanajvýš susedstvo literatúry s hudobno-výtvarným experimentom. Adamčiak nefiguruje v žiadnej slovenskej literárnohistorickej syntéze, slovníku spisovateľov ani knižnej antológii. Až v desiatych rokoch 21. storočia – naďalej len v minimálnom množstve – sa začína objavovať literárnokritický materiál,²

¹ Napríklad VRBANOVÁ, Alena: Milan Adamčiak – presahy hudby a výtvarného umenia. In: *Romboid*, 1998, roč. 33, č. 9, s. 67 – 68; IHRINGOVÁ, Katarína: Experimentálna poézia a jej podoby v slovenskom vizuálnom umení. In: *Slovenská literatúra*, 2011, roč. 58, č. 4, s. 317 – 330.

² Knihu ADAMČIAK, Milan: *Archív I (EXPO) – experimentálna poézia 1964 – 1972*. Ed. Michal Murin. Košice: DIVE BUKI, 2011, 343 s. recenzovali v Konfrontáciách REHÚŠ, Michal: Place for your own poem (poézia ako výzva na akciu). In: *Romboid*, 2012, roč. 47, č. 5 – 6, s. 21 – 24; ŠRANK, Jaroslav: I ___RA

ojedinelé zmienky v čiastkových syntézach ponovembrovej literatúry,³ samostatnú štúdiu mu venovala K. Kucbelová,⁴ informačná pasáž je v prehľadovej štúdi slovenskej experimentálnej poézie,⁵ zmienky v monografii I. Drzewieckej o vzťahu obrazu a slova v básnickom texte,⁶ niekoľkostranovú pasáž zaradila do svojej monografie o litánii J. Juhásová.⁷ K tomu treba prirátať zahraničný bádateľský záujem (Z. Kazalarska, U. Raßloff).⁸ Okrem iného je to ilustrácia literárneho konzervativizmu či sebastrednosti (vrátane modalít korektného „literatúrocentrizmu“) – intermedialita ako fenomén má svoje renomé aj v literárnom éteri, ale naozaj relevantnou sa pre nás stáva, až keď je „hmatateľne“ prenesená do toho nášho média, do nášho inštitucionálneho rámca, v tomto prípade do knižného bloku.

Nie je teda nijaká náhoda, že všetky menované texty vznikli v priamej alebo nepriamej súvislosti so štvorzväzkovou edíciou Adamčiakovho intermediálneho diela, ktorú v desiatich rokoch 21. storočia pripravil Michal Murin – sám intermediálny a konceptuálny umelec – v úzkej spolupráci s M. Adamčiakom a ktorú vydavateľsky pokrylo košické vydavateľstvo DIVE BUKI. Z Murinovho projektu knižného publikovania Adamčiakovej tvorby sú pre literárny kontext kľúčové dva zväzky. Ten prvý, nazvaný *EXPO*, čiže *Experimentálna poézia 1964 – 1972*, ktorý vyšiel v roku 2011, a ten s číslom dva, *KOPO*, čiže *Konkrétna poézia 1964 – 1972*, datovaný rokmi 2015 – 2016. Celok dotvárajú *NÓTY – Notácie a grafické partitúry* (2012 – 2013) a *AKTY – Akcie, performancie, projekty, koncepty a výstavy* (2014 – 2015).

Bolo by na mieste pripomenúť, aké rôzne formy mala spolupráca M. Adamčiaka a M. Murina, ktorá kvadrilógii predchádzala.⁹ Pre potreby tohto elaborátu však stačí zmeniť, že táto sústredená prezentácia Adamčiakovho diela sa realizovala aj v in-

KA__MADA NA__. In: *Romboid*, 2012, roč. 47, č. 5 – 6, s. 21 – 25.

³ ŠRANK, Jaroslav: *Individualizovaná literatúra*. Bratislava: Cathedra, 2013, s. 62, 146, 387; *Hľadanie súčasnosti*. Eds. Radoslav Passia, Ivana Taranenková. Bratislava: Literárne informačné centrum, 2014, s. 117.

⁴ KUCBELOVÁ, Katarína: Ticho, redukcia, mlčanie v experimentálnej poézii Milana Adamčiaka. In: *Česká a slovenská poezie: Slovo a mlčení*. Eds. Ivo Pospíšil, Anna Zelenková. Brno: Jan Sojnek – Galium, 2015, s. 103 – 108.

⁵ REHÚŠ, Michal – ŠRANK, Jaroslav: Nesystematický návod na použitie slovenskej experimentálnej poézie. In: *V sieti strednej Európy: nielen o elektronickej literatúre*. Eds. Bogumila Suwara, Zuzana Husárová. Bratislava: SAP – Ústav svetovej literatúry SAV, 2012, s. 245 – 247.

⁶ DRZEWIECKA, Iveta: *Grafopoetika*. Prešov: Prešovská univerzita v Prešove, Pedagogická fakulta, 2013, 184 s.

⁷ JUHÁSOVÁ, Jana: *Litaniická forma od avantgardy po súčasnosť*. Ružomberok: VERBUM – vydavateľstvo Katolíckej univerzity v Ružomberku, 2018, s. 179 – 183.

⁸ KAZALARSKA, Zornitza: *Landschaften der Wiederholung*. Berlin: Peter Lang, 2018, 467 s.; RAßLOFF, Ute: „... hľadá sa forma pre intermedialitu...“ Die „Partituren“ von Milan Adamčiak und Dezider Tóth zwischen musikalischer Grafik und Augenmusik. In: *Wiener Slawistisches Jahrbuch*, 2011, zv. 57, s. 53 – 76.

⁹ Okrem Murina Adamčiakovu intermediálnu tvorbu opakovane reflektujú najmä Jozef Cseres v oblasti muzikológie a umenovedne Daniel Grúň.

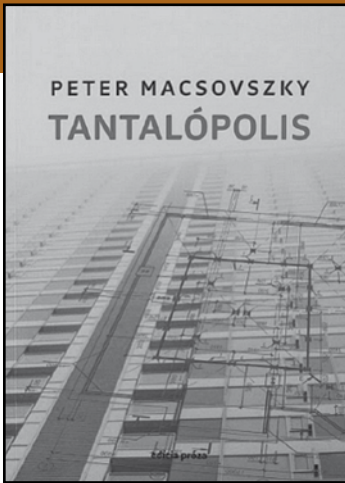
štitucionálnom rámci výtvarného umenia: od marca do júla 2017 sa v Slovenskej národnej galérii v Bratislave konala monografická výstava *Adamčiak, začni!* Kurátori L. Gregorová Stach a M. Murin ju pripravovali spolu s autorom, ktorý však v januári 2017 zomrel, retrospektíva sa teda uskutočnila už ako posmrtná. Jej program zahŕňal aj tri okrúhle stoly s odborníkmi, ktorí diskutovali o rôznych dimenziách Adamčiakovho umenia. Prvá bola venovaná intermédiám a konceptu, druhá sa sústredila na kontext novej, súčasnej a experimentálnej hudby a napokon tretia bola zameraná literárne. Spolu s kurátormi sa na nej zúčastnili P. Zajac a autor tohto príspevku. Pri príležitosti výstavy tiež vyšiel katalóg a album vybraných Adamčiakových prác zostavený kurátormi výstavy *Adamčiak. Concept & Music* (2017).

Paralelne s prezentáciou Adamčiakovej tvorby Murin v týchto rokoch výrazne prispel aj k prezentácii podôb vizuálnej poézie iných slovenských výtvarníkov a literátov. Spomenúť treba aspoň dve výstavné podujatia. Na jeseň roku 2015 sa v Galérii Medium v Bratislave uskutočnila výstava *POE(VI)ZIA – vizuálna poézia*. Jej obrazová dokumentácia spolu s rozsiahlym Murinovým textom bola publikovaná v časopise *Enter* č. 24 z roku 2015. Výstavu *Vizuálna poézia/Visual Poetry – 50 rokov vzťahu výtvarného umenia a poézie na Slovensku* zasa Murin pripravil v Stredoslovenskej galérii v Banskej Bystrici v lete 2017.

Murinov angažmán vo veci dokumentácie, prezentácie, kontextualizácie a čiastočne aj valorizácie Adamčiakovej tvorby i príslušných pohraničných umeleckých oblastí je svojou systematickosťou ojedinelý. Našťastie, záujem časti umelecko-intelektuálnej society o experimentálnu poéziu sa ním nevyčerpáva. Za posledné štyri dekády možno uviesť aspoň vzájomné kontakty literátov a intermediálnych umelcov na rôznych podujatiach venovaných nekonvenčnému umeniu (napríklad medzinárodný festival Transart Communication organizovaný v Nových Zámkoch už od roku 1987). Ďalšie literárne zázemie týchto prienikov možno orientačne naznačiť aspoň cez vybrané časopisecké platformy: najprv *Dotyky*, neskôr *Vlnu* a v nedávnej minulosti *Kloaku* či *Enter*. K uvedeným magazínom (počnúc *Vlnou*) navyše patria aj multižánrové festivaly ako výraz ich transdisciplinárneho zamerania. Vydavateľsky je tento okruh spojený najmä so značkou Drewo a srd. Na dôkaz, že experiment dostáva priestor tam, kde mu žičia vyhranení jednotlivci, naznačme aspoň dávnejšie organizačno-prezentačné aktivity V. Mikulu¹⁰ alebo o niečo súčasnejšie antologicko-slovníkové iniciatívy Š. Moravčíka so spoluautormi.¹¹

¹⁰ Mám na mysli najmä občasnú rubriku EX v časopise *Slovenské pobľady*, iniciovanú a spravovanú Mikulom v rokoch 1990 – 1992. Pozri REHŮŠ – ŠRANK, c. d., s. 251.

¹¹ Pozri napríklad antológiu ŠTRAUS, František – MORAVČÍK, Štefan: *Princíp hry v slovenskej poézii*. Martin: Vydavateľstvo Matice slovenskej, 2001, 223 s.; MORAVČÍK, Štefan – DRAGULOVÁ-FAKTO-

Peter Macsovszky (1966)

TANTALÓPOLIS

Román, 2015.

Bratislava: Občianske združenie

Vlna / Drewo a srd, 278 s.

Prózy¹ Petra Macsovszského z recepcného, ale aj kompozičného a sémantického hľadiska oscilujú medzi dvoma modalitami, kompozičnými postupmi a metódami, a to plastickou a architektonickou.² Ich transformácie sa ukazujú najmä pri komparácii kníh *Mykať kostlivcami* (2010) a *Tantalópolis* (2015), a to v metóde, štýle a výraze, hoci zmena nezasahuje nevyhnutne až do spôsobu poznávania subjektom, ktorý sa v *Tantalópolis*e síce rozvinul, ale nie principiálne zmenil. Pokladať tieto prózy z hľadiska noetiky za protikladné alebo radikálne odlišné by bolo pomerne neadekvátne.

V staršej próze *Mykať kostlivcami* autor rozvíja metódu plastickú, keď v zhode s myšlienkou Štefana Krčméryho „poézia [...] tiekla nepretržite“³, kým v *Tantalópolis*e „rytmus [...] čítaný je viac architektonicky. [...] poézia [...] rodila sa po kusoch“.⁴ Román *Mykať kostlivcami* je kohézny, kontinuálny dejom aj vedomím rozprávača, dalo by sa povedať, že je prístupnejší a parciálne napodobňuje konvenčnejšie podoby

¹ Na relativnosť charakteristiky textov Petra Macsovszského pomocou ustálených pojmov próza a poézia poukazuje aj takýto postreh: „Signálom druhového rozlíšenia v týchto textoch je len taká vedľajšia skutočnosť, akou je forma grafického zápisu.“ Pozri MARKOVIČ, Pavol: Deskripcia prázdna ako možná umelecká poiésis (v textoch Petra Macsovszského). In: *K poetologickým a axiologickým aspektom slovenskej literatúry po roku 1989 II*. Ed. Marta Součková. Prešov: Filozofická fakulta Prešovskej univerzity v Prešove, 2007, s. 125.

² Plastickú a architektonickú metódu naznačil pomocou pohľadu na tvorbu Jána Hollého a Jána Kollára Štefan Krčméry. Pozri KRČMÉRY, Štefan: *Dejiny literatúry slovenskej II*. Bratislava: Tatran 1976, s. 67. Rozlíšenie plastickej a architektonickej metódy je univerzáliou literatúry aj teórie.

³ KRČMÉRY, c. d.

⁴ C. d. V štúdiu pod poéziou rozumieme, samozrejme, tvorbu literárneho textu vo všeobecnosti.

narácie. *Tantalópolis* je vo výraze lomený, zjednocuje ho reflexívne vedomie, nie epic-ká zložka alebo iné pravidlá žánru a typickej narácie.

Príklon k tej-ktorej metóde, plastickej aj architektonickej, sa realizuje v tvorbe Petra Macsovszkého na makroúrovni pri komparácii princípov a metód dominujúcich v jednotlivých knihách, no odráža sa čiastkovo aj v jednotlivých prózach. V *Tantalópolis* je vzťah plastického a segmentačného modelovania výpovede analogický k vývinu subjektu (rozprávača alebo postavy), ktorý pokročil od (detského či mladistvého) rozvíjania imaginácie nad fotografiami z cudziny k cestovaniu a pobytu v iných (aj exotických) krajinách, ako sa to ukazuje na vývine protagonistu Szoborkaya. Cesty a pobyt v Európe (napr. v meste Utrecht), ale najmä na inom kontinente, v Brazílii, respektíve v meste s fiktívnym menom Tantalópolis pritom nie sú zdôvodnené iba na (minimalizovanom) epickom pláne protagonistovou prácou na univerzite, prípadne psychologicky zvedavosťou, ale je pociťovaný ako nevyhnutné pokračovanie vývinu subjektu, ako jeho existenciálna podmienka (no bez príkras vlastného zdôrazňovania autenticity a pod.). Aj tu vidno narúšanie žargónu,⁵ teda skôr mimobežnosť s ním, nie aktívne negovanie žargónu.

Szoborkay (respektíve subjekt) sa vyvíja, jeho „cesta“ smeruje od záujmu o fotografický dvojrozmerný obraz, dotváraný vlastnou imagináciou až k plnohodnotnému (trojrozmernému) pobytu na vysnívaných miestach, najmä v mestách, akýchsi spúšťačoch reflexií, ktoré sú modus vivendi rozprávača. Ten sám vysvetľuje etymológiu pomenovania Tantalópolis⁶ aj mena protagonistu Szoborkay,⁷ rezignuje teda na elementárne literárne výzvy čitateľovi, aby tento sám odhaľoval prítomné sémantické kontexty mien či názvov.

Pomenovanie *Tantalópolis* otvára súčasne kontext modernity aj mýtu (pra-veku) a súčasnosť/aktuálnosť je spojená s archaickým a univerzálnym. Je to ďalší príklad hybridizácie, v tvorbe Petra Macsovszkého takej častej, tentoraz v širšom rámci.

⁵ Ku konceptu žargónu autenticity pozri napríklad ADORNO, Theodor Wiesengrund: *Žargon autenticity. K německé ideologii*. Praha: Academia, 2015, 168 s.

⁶ MACSOVSZKY, Peter: *Tantalópolis*. Bratislava: Občianske združenie Vlna / Drewo a srd, 2015, s. 66 – 67.

⁷ Szoborkayovo vnímanie vlastného mena narátor opisuje takto: „Nestotožňuje sa so svojím menom, ale to ho vôbec netrápi. Akoby sa aj mohol? Spolužiáci, ktorí vedia po maďarsky, sa nevládzu ubrániť úsmevu. Szoborkay? A to je čo za meno? A čo si ty nejaká soška? Szobor po maďarsky znamená socha. A szoborka znie ako dajaká nevydarená, poslovenčená zdobnenina. Správne po maďarsky by malo byť szobrocska, no do Szoborkayovho rodokmeňa kdesi dávno museli vkročiť stredoeurópski Slovania. Slováci? Poliaci? Bulhari? Srbi? Lebo szobor, ako každý znalec ruštiny vie, znamená chrám alebo cirkev. Ale Slovan s priezviskom Szobor? To sotva.“ (s. 44). V takejto etymologickej reflexii priezviska Szoborkay sa spája niekoľko kultúrnych a jazykových okruhov (slovanský, ruský i maďarský), z čoho vyplýva ťažšie Szoborkayovo definovanie a poznanie vlastnej identity a čo odkazuje na poetiku nomádstva a hybridnej povahy protagonistu. Takéto priezvisko a jeho reflexia vypovedá tiež o jeho vzťahu k priestoru a kultúre, ktorý je dynamický, hybridný a chameleónsky.

2010

Dušek HOLÁ VETA O LÁSKE
 Vilikovský PES NA CESTE
 Macsovszky MYKAŤ KOSTLIVCAMI
 Kompaniková PIATA LOĎ
 Dobrakovová BELLEVUE

Bendzák VYTRVALOSŤ SIVEJ
 Haugová POMALÁ LUKOSTRELKYŇA
 Ondrejková IZOLDA: SNY, LISTY TRISTANOVI
 Litvák BÁSNE PRANÉ V STUDENEJ VOĎE
 Džunková PALICA BRATA A PALICA SLNKA

Kitta INRI WIPER, VIDEO DRILLING
 Sasák GENESIS I., GENESIS II.
 Husárová MULTIMODÁLNE TVORIVÉ PÍSANIE
 Šimonfy LIFE OF YOUR WORDS, Fruitmap.sk

T

2012

Beňová PREČI PREČI!
 Zelinka PRISTAŠ
 Balla OKO
 Krajňak ENTROPIA
 Krištúfek DOM HLUCHÉHO

Habaj MICHAL HABAJ
 Ferenčuhová OHROZENÝ DRUH
 Ružičková PRÁCE & INTIMITA
 Gavura BESA
 Milčák BRUM

Matejka MOPPING VS. MAPPING
 Kudla AJ O TÝCH, ČO ZABÍJAJÚ
 Hudec ABY UMENIE MALO ZMYSEL
 Rónai OPAČNE FUNGUJÚCE UMENIE
 Kitta, Kolčák PIPE (VISUAL UNDERGROUND)

P

2014

Briškár SPRIEVODCA NEZROZUMITEĽNOSŤOU
 Vášová MENOSLOV
 Šikulová MEDZEROVÝ PLOD
 Vilikovský LETMÝ SNEH
 Pupala NÁVŠTEVY

Podracká KUBUS
 Dianišková ZLATÉ PÁVY SA ROZPADNÚ NA SNEH
 Zbruž SOTHIS
 Ulej BODAJ BI!
 Macsovszky STANTA PANICA

Dovičáková FANTASICKÉ ŽENSKÉ SVETY
 Knižová 2 STRANY 1 PRÍBEHU
 Pixel Storm DIGITÁLNA MEDITAČNÁ SMRŠŤ
 Balázs GEOGRAFIA UNIVERZA
 Širka FOUND FOOTAGE A INÉ MANIPULÁCIE

2011

Ballá V MENE OTCA
 Šikulová MIESTA V SIETI
 Hunčík HRANIČNÝ PRÍPAD
 Krajňak CARPATHIA
 Rosová DANDY

Andraščík BÁSNE
 Luka HAVRANJEL
 Repar TICHŔITIA
 Pain RYTIER BEZ BÁSNE A HANY
 Vlado OLEJ

Adamčiak PERFORMATÍVNA POÉZIA
 Vasilko NÁDEJNÝ ROMANTIK
 Kassaboys BOJOVO NALADENÁ UMELECKÁ ARMÁDA
 Čorejová MIND GAMES
 Šicko PROCES

O

2013

Vadas ČIERNE NA ČIERNOM
 Vilikovský PRVÁ A POSLEDNÁ LÁSKA
 Hlatký NEKRÓZA
 Rakús FÁZA UVOĽNENIA
 Dobrakovová TOXO

Bielik AKOBY NIEKTO NAHLAS MLČAL
 Veselková IDENTITY
 Husárová LUCENT
 Kucbelová VIE, ČO UROBÍ
 Jurolek POĽNÉ VETY

Fialová POSTPUNKOVÁ PÁRTY
 Repický REPICTURE
 Džadoň PAMÄTNÍK ĽUDOVEJ ARCHITEKTÚRY
 Sikora NOVÁ POETIKA MLÁKY NA VYSLNENEJ LÚKE
 Čerevka KRAJINA TRVALEJ SLOBODY

5

2015

Adamčiak ARCHÍV II (KOPO) – KONKRÉTNÁ POÉZIA 1964 – 1972
 Habaj CAPUT MORTUUM
 Kuniak ZA MESTOM
 Bendzák POHREB ANDULKY A INÉ UDALOSTI DŇA
 Buzássy NA MIESTE

Macsovszky TANTALÓPOLIS
 Brežná NEVĎAČNÁ CUDZINKA
 Dušek PONOŽKY PRED ODLETOM
 Beňová HONEYMOON
 Balla VEĽKÁ LÁSKA

Brousil & Zelinka CENA OSKÁRA ČEPANA 2015

f.a.c.e